

myšlenky oceánu

● ■ pointa

Eliška
Javůrková

Myšlenky oceánu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

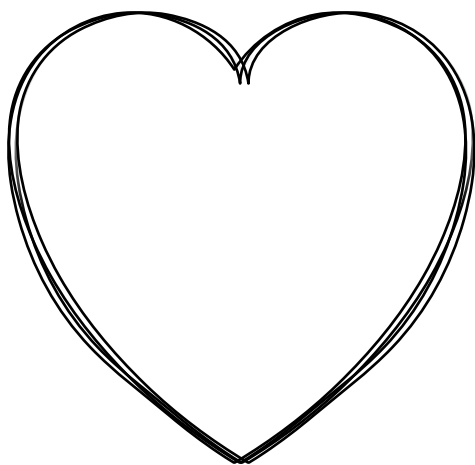
Eliška Javůrková

Myšlenky oceánu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Eliška Javůrková

myšlenky oceánu

● ■ pointa

Copyright © Eliška Javůrková, 2025
Ilustrace © Magda Kadlecová, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-7691-882-5
ISBN e-knihy 978-80-267-5013-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-267-5014-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-7691-9969 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

*Když se budete snažit porozumět
celému vesmíru, nepochopíte nic.
Když se pokusíte porozumět sobě,
pochopíte celý vesmír.*

od Buddhy

***Všem, kteří se rozhodli vrátit se zpět
ke své pravé podstatě.***

Myšlenky oceánu

Znáte ten pocit, když se cítíte úplně na dně, kdy nevidíte žádnou výchozí situaci a na druhé straně jste plní lásky a pocitů radosti s vidinami lepších zítřků? Já ano. Máte občas pocit, že vás každý, kdo kolem vás projde, hodnotí? Trávila jsem mnoho času čtením knih a léčením se snahou změnit se, ale byla to ztráta času. Tím nemyslím, že čtení této knihy je ztráta času. Jen říkám, tedy píšu, že snažit se prostřednictvím knihy změnit svůj život, je nemožné. Vše začíná uvnitř. Čas neexistuje. Což mi připomíná, že se to člověk musí naučit prostřednictvím situací, které zažívá. Přiznejme si, kdo z vás nikdy neměl strach, že přijde pozdě do práce, školy, na schůzku? Je to svazující, ale podstatou všeho je svoboda. Když si uvědomíte, že čas neexistuje, je to úžasný pocit, vše může t rvat věčnost.

Krása Čech

Ta česká krajina
ta ve mně utkvěla
zanechala vzpomínky
na buchtu od maminky

To české vlastenectví
to já v sobě nenosím
přijměte to a nechte si to vysvětlit
Já totiž vše co ve mně leží pokosím
ale to nezmění krásu Čech

Sebeláska je velice důležitá, ale připadá mi, že okolní svět nám nastavuje iluze a snaží se nás přesvědčit, že nejsme dokonalí, ale jsme a jak! Podívejte se okolo sebe – stromy, kapky rosy, barvy. To všechno je stvořeno pomocí jedné síly, která je neko-nečná – je to LÁSKA. Hudba ve mně vyvolává úžasné pocity. Vždy, když uslyším první tón, vše ve mně se rozezní, ožívám. Projevuji svoji divokost, opravdovost. Je to jako živá voda. Vše je v neustálém pohybu, i když se zdá, že se nic nemění. Vše je tak, jak má být a jednotlivé dílky do sebe zapadají. Jako ty nejpřesnější puzzle. Občas se mi ze všeho točí hlava a mám chuť přestat, ale jindy mám chuť tančit a jsem ve stavu extáze a nepotřebuji k tomu opojnou chuť destilátů. Obyčejné přeží-vání, nebo život? Kdo ví? Pohodlnost je lehká volba. Kdo však zná ten příběh, ten ví. Nejdříve nepohodlí, potom růst. Když poslouchám písničku, melodii, která ladí s mou duší, chvěje se mi celé tělo, cítím horkost, jako bych seděla u ohně obklopené-ho tisíci předků. Je to nádherný pocit, nával inspirace přichá-zí a já píši. Píši to, co mi na srdci leží, vše, co cítím.

Nebýt hercem

Pravdu vždycky pravdu
za každé okolnosti
i když se vám třese hlas
být hercem je lehká volba

obličej natřený bílou barvou
chodit v jedné linii s gardou
není zde co ztratit
je to nádherný pocit

Strach – Velký pán. Před každým hezcí a láskyhodní chceme být. Odhoďte to! A nechte se unášet proudem divokosti a lásky. Ó, jak dlouho, jak dlouho jsem si zakazovala ukazovat své emoce. Brala jsem je jako něco, co je nechtěné, odmítané. Ale když jsem je nakonec vypustila z hlubin mé duše, bylo to jako ohňostroj barev. Každá emoce je něčím zajímavá, chce být procítěná. Ať už smutek, radost, hněv, pláč... Když cítíme hněv vůči někomu, je to jen úhel pohledu, který je omezený. Vžít se do druhého, přináší opravdovou změnu a nese soucit s druhým člověkem.

Emoce bolí nejvíce

Emoce jsou pro nás darem
avšak my nejsme emocemi
jiný svět nad širokým nebem
dech nás zanechává klidnými

nenechte se rozhodit
když myšlenky útočí
dovolte si oddělit
od všech těchto emocí

Jednoho dne se tak probudíte a písečná bouře nepřináší bojovníky, ale vzpomínky, vzpomínky na to, co bylo zapomenuto, ale víchř to odkrývá. Někdy ty vzpomínky mohou být bolestivé, ale je potřeba, aby byly procítěny. Naše ego se potřebuje identifikovat s nějakou představou toho, kdo jsme. Když se dívám na oblohu, jak krouží ptáci, je to jako kdyby vysílali nějakou zprávu. Moc se snaží, aby jim druzí porozuměli skrze jejich líbezný zpěv, ti, kteří jsou napojeni na zdroj, rozumí.

Ptačí perspektiva

My nejme my
Já nejsem já
bytosti prostředky dopravními
na nebi poletující mlha

Ptáci kroužící po nebi
oni vědí co ne my
změněnou perspektivu mají
a nám se to ukázat snaží